

ZASNOVA NOVEGA ODZADNJEGA SLOVARJA SLOVENSKEGA JEZIKA

Članek predstavlja zasnovo novega odzadnjega slovarja slovenskega jezika, ki bo temeljil na Slovarju slovenskega knjižnega jezika 1–5.

The article represents the conception of new reverse dictionary of Slovene, that will be based on the *Dictionary of Standard Slovene* 1–5.

1 Odzadnji slovar slovenskega jezika (OS), urejen po *Slovarju slovenskega knjižnega jezika* 1–5 (SSKJ), bo predvidoma četrto delo te vrste, ki bo obravnavalo slovenski jezik. Najprej je namreč nastal tipkopisni Odzadnji slovar slovenskega jezika, ki so ga leta 1971 izdelali v delavnici Československe akademie věd v Brnu po Pleteršnikovem *Slovensko-nemškem slovarju* in ki obsega v treh zvezkih na 1127 straneh nad 100.000 iztočnic; njegova odlika je, da so besede v stolpcu poravnane po desni. (En izvod tega slovarja se nahaja v knjižnici Oddelka za slovanske jezike in književnosti na Filozofski fakulteti v Ljubljani, drugi pa na Inštitutu za slovenski jezik Frana Ramovša pri Znanstvenoraziskovalnem centru Slovenske akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani.) Drugo delo je prav tako tipkopisni *Odzadnji slovar po Slovenskem pravopisu 1962*, ki ga je pripravila Breda Pogorelec, nosi letnico 1976 in v petih zvezkih na 1451 straneh obsega prav tako nekaj nad 100.000 iztočnic; odlikuje ga oblikoslovna in glasoslovna informacija. (En izvod tega slovarja hrani Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša pri ZRC SAZU v Ljubljani.) Tretje tovrstno delo (in prvo objavljeno) je *Rückläufiges Wörterbuch des Slowenischen* Elfriede Mader, ki je izšel leta 1981 v Celovcu (Mader 1981). Narejen je po *Slovensko-nemškem slovarju* Franceta Tomšiča (in sicer po izdaji, ki jo Državna založba Slovenije ponatiskuje od leta 1966 dalje) in na 244 straneh vsebuje 36.577 iztočnic. V tem odzadnjem slovarju so besede samo označene z naglasi, besede v stolpcu pa so poravnane po levi namesto po desni, kot je običajno pri odzadnjih slovarjih. Ob izpuščenih iztočnicah (iz Tomšičevega slovarja nista prepisani strani 60 in 61, torej besede od *čaj* do *čebela*) se ponša tudi z rahlo ponesrečenimi osnovnimi statističnimi preglednicami (o tem

Weiss 1989). – V tipkopisu je ostalo pet seznamov odzadnje razvrščenih besed k alfabetarijem za posamezne knjige SSKJ-ja, ki so (v letih 1966, 1970, 1975, 1977 in 1982) nastali v Inštitutu za slovenski jezik Frana Ramovša pri ZRC SAZU in so služili pri izdelavi SSKJ-ja.

Dobro izdelan OS bo pomembna in koristna pridobitev za slovenistiko (predvsem pri obravnavi besedotvorja, pa tudi drugih ravnin slovenskega jezika) in za slavistiko nasploh, za vzgojno-izobraževalno in učno rabo, za matematično ter za statistično in računalniško jezikoslovje itd.

2 Kaj iz SSKJ-ja bo prišlo v OS?

2.1 V OS bodo uvrščene iztočnice in podiztočnice (tudi tiste, ki so prikazane le z besednovrstno oznako) iz SSKJ-ja z vsemi pisnimi in naglasnimi dvojnicami, pri katerih pa bo navedeno, pri kateri iztočnici ali podiztočnici v SSKJ-ju jih je mogoče najti. Z jezikom samega SSKJ-ja iz uvoda k njemu: V OS bo sprejeta glava gesla (s podatkom o tonemskosti vred – ob tem prim. dvojno pojmovanje izraza *glava (gesla)* v paragrafih 26 in 34 uvoda k SSKJ-ju v SSKJ 1), na oblikospreminjevalne in oblikotvorne podatke v zaglavju pa bo le opozorjeno. (Iztočnica iz SSKJ-ja z (vsaj eno) dvojnico bo označena z znamenjem, pri dvojnici k iztočnici pa bo navedeno, h kateri iztočnici spada; tudi podiztočnica iz SSKJ-ja z (vsaj eno) dvojnico bo označena z znamenjem, pri dvojnici k podiztočnici pa bo zapisano, h kateri podiztočnici in h kateri iztočnici (ali dvojnici k iztočnici) sodi. Toliko OS mora biti zaključen sam v sebi, za ostale podatke pa bo treba poseči po SSKJ-ju.) S posebnim znamenjem bodo označene iztočnice in podiztočnice (z dvojnicami vred) iz dodatkov v peti knjigi SSKJ-ja.

Poleg (1.) podatka o naglasu bo OS nudil tudi (2.) besednovrstno oznako, (3.) pri pregibnih besednih vrstah pregibnostni podatek ter opozorilo na morebitne oblikospreminjevalne in oblikotvorne posebnosti, ki jih ni mogoče dobiti iz shem za jakostni naglas in oblikoslovje (SSKJ 1: XXV–L), (4.) morebitni podatek o posebnem izgovoru (ter opozorilo na komentar ob njem) in (5.) pri naglašanih besedah tonemski naglas osnovne oblike (pri pregibnostnem podatku je, če je enak, lahko kar izpuščen). Če bi se pri izdelavi OS-ja pokazalo, da je kateri od podatkov iz SSKJ-ja napačen, bo prepisan nepopravljen.

V OS-ju ne bi bilo pametno posegati po prikazovanju besednovrstnih in oblikoslovnih podatkov s številkami, kar je sicer gospodarno, vendar pa tudi zelo malo povedno. (Tak način je doživel razmah v nemški slovarski delavnici Langenscheidt in je bil uporabljen v nekaterih slovanskih odzadnjih slovarjih; ker bo OS temeljil na SSKJ-ju, bi bilo tlačenje besednovrstnih oznak in oblikoslovnih podatkov v številke pravo prokrustovsko početje, marsičesa pa se na ta način sploh ne bi dalo prikazati.)

2.2 Podiztočnice iz SSKJ-ja bodo povzročile kar nekaj na videz odvečnega podvajanja, saj bo v OS-ju prišlo do vzporednosti npr. med pridevniki na ...*ski* in ustreznimi prislovi na ...*sko*.

Posebno težavo predstavlja besednovrstna določitev nekaterih vrst podiztočnic iz SSKJ-ja, saj je treba upoštevati določbe, za katere so se sestavljavci odločili pred približno četrto stoletja, čeprav je v (slovenističnem) jezikoslovju medtem prišlo do novih spoznanj. Ker je OS posebni dodatek k petim knjigam SSKJ-ja, novosti ne more upoštevati, če hoče z njim tvoriti ustrezno celoto.

Besednovrstno bi bilo treba pravzaprav dati dvojno besednovrstno oznako npr. pri podiztočnici *odbijajoč -a -e* (v geslu *odbijati* iz SSKJ-ja). Iz ponazarjalnega gradiva vidimo, da gre najprej za deležje in potem za deležnik, kar bi v OS-ju dalo dve iztočnici, namreč *odbijajoč pril.* in *odbijajoč pril. -a -e*. – Tu se ponuja rešitev, da dobijo vse iztočnice v OS-ju (kot podiztočnice v SSKJ-ju) na ...č -a -e pač oznako *pril.*, povsod pa bi bila tej oznaki za pregibnostnim podatkom dodana še znamenje in oznaka, da je iztočnico v OS-ju mogoče brati tudi kot prislov.

V OS bo uvrščena npr. podiztočnica iz SSKJ-ja *beli -a -o sam.* (v SSKJ-ju pri iztočnici *bel pril.*); z doslednim nadaljnjim besednovrstnim označevanjem podiztočnica razpade na troje – *beli -ega m*, *bela -e i* in *belo -ega s*. Rešitev v SSKJ-ju pri samostalnikih, ki so konvertirali iz pridevnikov, je bila večkrat grajana, vendar bi pri nadaljnji delitvi iz tovrstnih podiztočnic v SSKJ-ju iztiskali nekaj, kar v njih eksplicitno ne nastopa. Ob tem se postavlja vrsta težko rešljivih vprašanj: Ali naj bi se spol določal glede na primere v ponazarjalnem gradivu? In kaj storiti, če iz ponazarjalnega gradiva ni jasno razvidno, ali gre za moški ali srednji spol? Obstajajo tudi primeri, v katerih iz pridevnika konvertirani samostalniki nastopajo v množinski obliki. Kako ravnati potem? Itd. – Zato se tu zdi najustreznejša rešitev enostaven prepis podiztočnice z oznako *sam. vred.*

Nekatere podiztočnice iz SSKJ-ja besednovrstno niso označene ustrezno današnjemu stanju v jezikoslovju (npr. *brate* pri iztočnici *brat* ali *hudiča* pri iztočnici *hudič*, kjer besednovrstnega podatka sploh ni). V OS-ju pri teh primerih torej besednovrstne oznake pač ne bo, vsi taki primeri pa bodo zbrani še v posebnem seznamu.

Podiztočnica, ki ima v SSKJ-ju le besednovrstno oznako (žargonsko se ji reče malo podgeslo za razliko od t. i. velikega, ki je izpisano), bo prikazana z besednovrstno oznako, in sicer za besednovrstno oznako (in pregibnostnim podatkom) iztočnice, pri kateri se pojavlja.

3 V OS ne bodo uvrščene orientacijske iztočnice iz SSKJ-ja, torej iztočnice s samimi prvimi deli prirednih ali podrednih zloženek (npr. *avstro-*, *avstro...*) in iztočnice s samimi predponami v sestavljenkah (npr. *eks...*); te iztočnice iz

SSKJ-ja bodo odzadnje razvrščene predvidoma ločeno v posebnih seznamih. Zanemarjene bodo tudi vse kazalke (npr. *baklja*), ki pa bodo v OS seveda uvrščene, če se pojavijo kot dvojnice k iztočnici iz SSKJ-ja.

4 Večbesedna iztočnica iz SSKJ-ja bo v OS-ju v celoti obdelana na mestu, kjer bi bila uvrščena kot ena beseda brez razmikov, brana od zadaj proti levi, medtem ko bodo njene nezadnje sestavine kazale na večbesedno iztočnico.

Glagoli s prostim morfemom *se* (ali *si*) bodo kot iztočnice v OS-ju zapisani s prostim morfemom pred nedoločniško obliko (npr. *se bati*), in sicer zato, da bodo glagoli nastopali skupaj z ostalimi (torej s tistimi brez prostega morfema). Ob pregibnostnem podatku bo prosti morphem stal na desni, kot je običajno.

Prosta morfema *se* in *si* bosta v OS-ju kazalki, le da bodo oblike, na katere bo z njima pokazano, zaradi gospodarnejšega zapisa predvidoma razvrščene v stolpcu tekoče, ne vsaka v svoji vrsti.

5 Kako bo sestavljeno geslo v OS-ju?

5.1 V levi polovici stolpca, poravnani po desni, so podatki nanizani od desne proti levi takole:

(1.) polkrepko natisnjena iztočnica ali kazalka (ta kot nezadnja sestavina večbesedne iztočnice v OS-ju – prim. točko 5.1.9);

(2.) (vsaj ena) nezadnja sestavina večbesedne iztočnice oz. prosti morphem pri glagolu;

(3.) desnostično nadpisana številka, prepisana iz SSKJ-ja, pri enakopisnih iztočnicah z enako besednovrstno oznako;

(4.) pri iztočnici iz SSKJ-ja, ki ima (vsaj eno) dvojnico, nadpisano znamenje ^m;

(5.) (a) pri iztočnici iz SSKJ-ja, ki ima (vsaj eno) podiztočnico, nadpisano znamenje ^m; (b) pri (pod)iztočnici iz SSKJ-ja, ki ima vsaj eno dvojnico, nadpisano znamenje ^m; kadar sta znamenji ^m in ^m pisani skupaj, se združujeta v ^m (sicer pa smiselno še v ^m, ^m in ^m);

(6.) (a) pri dvojnici k (pod)iztočnici iz SSKJ-ja nadpisano znamenje ^D; osnovna, tj. nedvojnična (pod)iztočnica je izpisana levo od tega znamenja (med njima, tik ob znamenju, stoji v levo obrnjena puščica, tj. znamenje \leftarrow); (b) druga oblika pri parnih glagolih z naglasom v nedoločniku na dveh mestih in v sedanjiku na enem samem (tipa *služiti* – *slúžiti slúžim*), ki je označena z znamenjem ^{D*} ali ^{D'} (glede teh dveh znamenj gl. točko 5.2.2c), levo od nje pa je navedena prva oblika iz tega para; pri glagolih so torej mišljeni kot prave dvojnice tudi tovrstni glagolski naglasni pari v celoti (v SSKJ-ju so od drugih parov ali posameznih oblik ločeni z vejico), ne pa posamezni deli teh parov (glagol *céniti* -*im* ima torej dvojnico *ceníti* in *céniti* -*im*, ki vsebuje par naglasnih oblik, vsak del tega para je

ustrezno, tj. z drugo obliko vred, prikazan na ustreznem mestu, glagol *cvèsti* tudi *cvèsti cvètèm* pa ima dvojnico *cvèsti cvêtem*); kadar je prvi del tega para iztočnica v OS-ju in dvojnica k osnovni iztočnici iz SSKJ-ja, stoji ob njem še opozorilo na osnovno iztočnico iz SSKJ-ja;

(7.) pri podiztočnici iz SSKJ-ja nadpisano znamenje ^P; osnovna iztočnica k podiztočnici iz SSKJ-ja, če je le-ta iztočnica v OS-ju, je izpisana na levi strani tega znamenja v navadnem tisku (med njima je znamenje ←), pri dvojnici k podiztočnici v SSKJ-ju, če je ta dvojnica iztočnica v OS-ju, pa je med iztočnico v OS-ju in osnovno iztočnico v SSKJ-ju navedena še osnovna podiztočnica, natisnjena ležeče (z znamenjem ← na desni);

(8.) prva naglasna oblika glagola, ki ima v nedoločniku naglas na dveh mestih (če je druga oblika iztočnica v OS-ju), in to levo od znamenja ^{D*} ali ^{D'} (gl. točko 5.2.2c); na levi strani tega znamenja stoji še znamenje ←, prva oblika glagola izmed dveh v naglasnem paru pa je, če je dvojnica k iztočnici v SSKJ-ju (kot je razloženo v točki 5.1.6b), natisnjena ležeče; eno od teh dveh znamenj stoji tudi pri prvi obliki od dveh v naglasnem paru, na katero je pokazano od dvojnice k taki iztočnici v SSKJ-ju;

(9.) golo znamenje ←, ki pri nezadnjih sestavinah večbesednih iztočnic kot kazalkah kaže na celotno iztočnico, brano od konca proti levi; ta je na levi natisnjena navadno (z morebitnim podatkom o tem, ali je v SSKJ-ju dvojnica, podiztočnica ali pa prvi del naglasnega para nedoločnikov).

Podiztočnične oblike iz SSKJ-ja, ki jih je naglasno mogoče pripisati več oblikam iztočnice, so pripisane le osnovni iztočnici. (V OS-ju bo npr. pri *béljen* pril. -a -o pokazano na *'belíti*, ne pa tudi na *'bélíti*, seveda pa bo pri naglasni obliki *'belíti* povedano, katero naglasno dvojnico ima kot prva v paru dveh naglasnih oblik. Prav tako bo pri obliki *cvetoč -a -e* pokazano na *cvèsti*, z naglasno dvojnico v nedoločniku, ne pa na *cvèsti* kot naglasno dvojnico k prejšnji obliki; v tem primeru bo (zaradi mogočega izgovora [cve-]) pokazano še na *cvêsti* kot dvojnico k prejšnjemu naglasnemu paru.) Ustrezno dodane so seveda tudi oblike, ki jih je nedvomno mogoče pripisati tudi dvojnici k iztočnici (prim. v SSKJ-ju rešitve pri podiztočnici *bedeč* in njeni dvojnici *bdeč* pri iztočnici *bedeti* in njeni dvojnici *bdeti*).

Zaradi sestave gesel v SSKJ-ju, ki jo OS pač mora upoštevati, je npr. pri deležnikih na -č kot podiztočnicah v SSKJ-ju zanemarjeno kazanje na glagolske oblike *s se*, ki so podiztočnice v SSKJ-ju. Že v SSKJ-ju bi namreč morale biti navedene tudi oblike *belèč se* itd. Tako pri podiztočnici iz SSKJ-ja *belèč -éča -e* ne bo pokazano na *se belíti* (čeprav je v ponazarjalnem gradivu navedena edinole zveza *ravnina z belečimi se vasmí*), temveč samo na *belíti*. Obliki *belíti* in *se*

belítt bosta kot iztočnici v OS-ju navedeni skupaj.

Če bi pri enako pisanih oblikah na levi strani puščice kot oblikah, na katere je pokazano, lahko prišlo do dvoumja, se nadalje določajo z besednovrstno oznako, če to ne bi zadoščalo, pa še s pregibnostnim podatkom. (Dosledno bo navedeno tudi znamenje o morebitnem podgeslu in dvojnici.)

Iz vrste, ki bi se v prvi polovici stolpca morala deliti, se v naslednjo, nekoliko v levo umaknjeno vrsto prenesejo oblike, na katere je pokazano.

5.2 V desni polovici stolpca, poravnani po levi strani, si proti desni sledijo:

(1.) v stisnjem tisku besednovrstni podatek, prepisan iz SSKJ-ja, pri čemer sta oznaki za glagol krajši kot v SSKJ-ju – *d.* pomeni 'dovršni glagol', *nd.* pa 'nedovršni glagol' –, in sicer zato, ker kar nekajkrat nastopata skupaj, v takem primeru pa bi nespremenjeno prepisani zavzeli preveč prostora; če je besednovrstnih podatkov več, so razmerja med njimi prikazana z znamenji za slovnične oznake (+ 'in', / 'tudi', * 'stilno'); besednovrstni podatek je prepisan iz SSKJ-ja, kakršen koli že je, z nujnim (smiselnim) okoljem (pri iztočnici *jo* iz SSKJ-ja npr. *lož. od ora*);

(2.) (a) pregibnostni podatek (pri glagolu z morebitnim prostim morfemom vred) ali (b) v stisnjem tisku podatek o nesklonljivosti; tudi tu so razmerja med več pregibnostnimi podatki (ali med tem in podatkom o nesklonljivosti) prikazana z znamenji za slovnične oznake (gl. točko 5.2.1); (c) pri glagolu, ki ima v nedoločniku naglas na različnih mestih, stoji pred pregibnostnim podatkom druga naglasna oblika (za znamenjem ^{D*} ali ^{D'}, ki v drugem delu vsebuje slovnično oznako 'in' ali 'tudi', nastopajočo med dvojnica);

(3.) polni krožec, nadpisan levostično za pregibnostnim podatkom (*); opozarja na oblikospreminjevalne in oblikotvorne posebnosti, zapisane v zaglavju gesla v SSKJ-ju, in s tem na odstopanja od shem iz uvoda k SSKJ-ju;

(4.) (a) besednovrstna oznaka neizpisane podiztočnice iz SSKJ-ja, tj. take, ki je v SSKJ-ju izkazana samo z besednovrstno oznako, in sicer za znamenjem &; pri pridevniški iztočnici bo oznaki *sam.* za tem znamenjem kar nasploh treba pripisati pregibnostni podatek *-i -a -o/-e*, ki pa ne bo naveden; (b) če se oblika v SSKJ-ju neizpisane podiztočnice razlikuje od ustrezne izpisane podiztočnice, je za znakom & v lomljenih oklepajih navedena drugačna oblika v SSKJ-ju neizpisane podiztočnice; v SSKJ-ju je ob podiztočnici *prepričan -a -o* (k iztočnici *prepričati*) z besednovrstno oznako nakazan, ne pa eksplicitno izpisan prislov, ki nastopa le v ponazarjalnem gradivu (v obliki *prepričano*), zato bo v OS-ju naveden v obliki & (prepričano) *prisl.*; izdeležniški prislov *proséče* bo, ker je kot podiztočnica v SSKJ-ju nakazan samo z besednovrstno oznako *prisl.*, naveden za

znamenjem &, ker pa bo zaradi posebne oblike izpisan, kakršen je v ponazarjalnem gradivu, bo stal v lomljenih oklepajih (ob *prosèč* prid. *-éča -e* bo torej podatek & ⟨*proséče*⟩ prid.); (c) tako bodo rešeni tudi primeri tipa *na skrivnem* sam. pri podiztočnici *skrivno* prid. (k iztočnici iz SSKJ-ja *skriven*); pri deležnikih na *-č* (tj. v OS-ju pri iztočnicah na *...č* prid. *-a -e*, ki so v SSKJ-ju podiztočnice) ne bo opozorjeno na deležje na *-č*, ki se morebiti pojavlja v ponazarjalnem gradivu, saj v njem le redko nastopa enoumno, vedno pa ga je mogoče narediti iz nedoločne oblike pridevnika moškega spola v imenovalniku ednine (ki je v tem primeru prislov);

(5.) posebni izgovor iztočnice, zapisan v oglatih oklepajih; razmerja med izgovornimi dvojnicami so prikazana z znamenji za slovnične oznake (gl. točko 5.2.1); na komentar, ki je v SSKJ-ju zapisan v oglatih oklepajih pred posebnim izgovorom, opozarja krožec, nadpisan v OS-ju za posebnim izgovorom v oglatih oklepajih (gl. točko 5.2.3); pri podiztočnicah iz SSKJ-ja se posebni izgovor prepíše od iztočnice, v nekaterih primerih pa ga bo treba smiselno zapisati posebej (npr. pri podiztočnici iz SSKJ-ja *obolel* [eɔ]);

(6.) tonemski naglas iztočnice in pregibnostnega podatka (če je tonemski naglas zanj v SSKJ-ju zapisan), smiselno prenesen iz SSKJ-ja; tonemski naglas bo – tako kot v SSKJ-ju – naveden v okroglih oklepajih; pri podiztočnicah iz SSKJ-ja bo rekonstruiran iz shem za tonemski naglas v uvodu k SSKJ-ju; tudi tu je s krožcem le nakazano na morebitni komentar, tj. na omejitve glede na različne pomene.

Četudi bi se tonemska naglasa za iztočnico in za samó z besednovrstno oznako nakazano podiztočnico iz SSKJ-ja (in v OS-ju torej za znamenjem & prikazano obliko) razlikovala, bo naveden le tisti, ki se nanaša na iztočnico v OS-ju. Izkazane tudi ne bodo jakostnonaglasne dvojnice, ki so razvidne samo iz uvoda k SSKJ-ju in so navedene le tam (glagolska oblika na *...éč* je npr. v prislovni rabi dvojnica k *...èč*, kot je navedeno v SSKJ 1 v paragrafu 194 uvoda k SSKJ-ju).

Če bi se vrsta v desni polovici stolpca morala deliti, bo naslednja umaknjena nekoliko v desno.

6 V OS-ju morajo biti vsaj tele statistične preglednice: (1.) število iztočnic v OS-ju, in to eno- in večbesednih ter razvrščenih po besednih vrstah, s preštetimi iztočnicami in podiztočnicami iz SSKJ-ja, (2.) dolžine iztočnic (eno- in večbesednih ter po besednih vrstah), (3.) končna sočrkja v iztočnicah, razporejena po pogostnosti, do recimo 10 črk in (4.) morda zaporedje posameznih dvočrkij, in to od konca proti začetku iztočnice.

Že v samem slovarskem delu so lahko sproti navedeni seštevki enakih končnih sočrkij (seveda z ločeno preštetimi naglasnimi variantami) v iztočnicah, tako kot so recimo v odzadnjem slovarju slovaškega jezika (Mistrík 1976). Uporabnik mora

potem sam sešteti pripone ali izločiti sočrkja, ki to niso. Kljub temu pa bodo posebno natančno in še posebej pozorno v levo, tj. proti začetku besede, opazovana in prešteta sočrkja, ki se ujemajo s priponami. (Same pripone so lahko statistično obdelane v besedotvornem slovarju ali slovarju morfemov, kjer bi lahko bil natančno prikazan tudi delež posameznih pripon v besedišču. V statističnem delu OS-ja pa bodo npr. enostavno seštete besede, ki se končujejo na ...ost ali ki jih sestavlja samo to zaporedje črk, npr. *óst, kóst, móst, stárost* in *noróst*.)

V statističnih preglednicah bodo posebej prikazane iztočnice, ki imajo v OS-ju sestavljene besednovrstne oznake (tipa *m & prisl. ali m -a & neskl. pril. & prisl. ali prosèč prisl. -éča -e & (proséče) prisl.*).

Izdelani bodo še nekateri sezname, npr., kot je bilo že povedano, orientacijskih iztočnic iz SSKJ-ja in tudi vseh podiztočnic iz SSKJ-ja brez ustreznih besednovrstnih oznak (npr. *brate, hudiča*), kar bo prikazano tudi statistično.

Statistični podatki v OS-ju morajo biti kar se da izčrpní, pa čeprav bodo primerjalno uporabni šele čez čas, ko bodo objavljena še druga tovrstna dela iz statističnega jezikoslovja in tudi odzadnji slovarji, ki bodo recimo upoštevali lastnoimensko gradivo.

7 OS seveda ne bo v sebi zaključena celota; zasnovan je tako, da se bo treba uporabniku kar najmanj posvetovati s SSKJ-jem, vendar pa tudi tako, da bo to kar se da mogoče pri vseh iztočnicah iz OS-ja.

8 Glavnino dela pri OS-ju do vključno predzadnjih korektur bo mogoče opraviti v Inštitutu za slovenski jezik Frana Ramovša, in to na računalniku atari s programom Steve mag. Primoža Jakopina. V tiskarni bodo iz računalniškega vnosa naredili fotostavek, v inštitutu pa potem še zadnje korekture (v stolpcih in v straneh).

Slovarski del besedila bo stavljen dvostolpčno v knjigi takega formata, kot je SSKJ.

9 S to zasnovo se oddaljujem od tiste, ki je bila objavljena v oceni odzadnjega slovarja Elfriede Mader (Weiss 1989: 193–195), in nekoliko tudi od tiste, ki sem jo 8. novembra 1989 predstavil v Inštitutu za slovenski jezik Frana Ramovša; ta je tu dopolnjena, kot so v pogovoru po predstavitvi priporočili moji inštitutski sodelavci.

10 Ker se je o vseh neustreznih rešitvah iz tele zasnove mogoče še pogovoriti in dogovoriti, se zahvaljujem za vse pripombe, ki bodo poskušale izboljšati načrtovano delo.

11 Poskusno so bile iz SSKJ (1: 109–127) vnesene besede na *be...*, tule pa so objavljeni odlomki, ki naj nakažejo približno uresničitev navedene zamisli. (Zanemarjene so ustrezne besede, ki se pojavljajo na drugih mestih, npr. *bene* v dvojnici *nota bene* ob osnovni iztočnici *notabene* v SSKJ 3: 159.)

Na kratko naj bodo – za lažje branje – še enkrat pojasnjena nekatera znamenja in oznake s primeri. Podatki v levi polovici stolpca se berejo v levo, v desni polovici pa v desno. Kombinacija **xxx** pomeni iztočnico, xxx (ali xxx) pa obliko, na katero je pokazano.

^[P] – **xxx** ima kot iztočnica (ali dvojnica k njej) iz SSKJ-ja vsaj eno, v OS-ju na tem mestu nenavedeno podiztočnico (v tem primeru *begajóč*):

^[P] **bégati** nd. -am (ê)

^[D] – **xxx** ima kot (pod)iztočnica iz SSKJ-ja vsaj eno, v OS-ju na tem mestu nenavedeno dvojnico (v tem primeru *béba*):

^[D] **béba** ž -e (é)

←^P – **xxx** je v SSKJ-ju podiztočnica k xxx:

bégati ←^P **begajóč** prid. -a -e (ō ó)

←^D – **xxx** je dvojnica k xxx (tj. k iztočnici ali podiztočnici iz SSKJ-ja):

béba ←^D **béba** ž -e (é)

^[PD] – **xxx** ima vsaj eno dvojnico (tule nenavedeno *bébast*) in vsaj eno podiztočnico (tule *bébasto* in *bébasto*) (kar vse se najde v SSKJ-ju):

^[PD] **bébast** prid. -a -o (é)

^[PD] – **xxx** je dvojnica k xxx (tule k navedenemu *bedéti*, ki ima podiztočnico) in ima vsaj eno, v OS-ju na tem mestu nenavedeno podiztočnico (tule konkretno *bdèč*):

^[P] bedéti ←^{[P]D} **bdéti** nd. -ím* (é í)

^[PD] – **xxx** ima (vsaj eno) dvojnico (tule *bdèč*, ki v OS-ju na tem mestu ni navedena – najdemo jo v SSKJ-ju) in je podiztočnica k xxx (tule k *bedéti*, ki ima dvojnico):

^[D] bedéti ←^[D] **bdèč** prid. -éča -e [bəd] (ë é)

^[PD] – **xxx** je dvojnica k xxx (tule k *bdèč*, kar je prva naslednja oblika na levi v ležečem tisku) in podiztočnica k xxx (tule k *bdéti*, ki je druga naslednja oblika na levi – ta dvojnica v OS-ju na tem mestu ni navedena, podatek o tem, k čemu spada, pa je mogoče najti v OS-ju pri iztočnici *bdéti*):

^D bdéti ← *bedèč* ←^[PD] **bdèč** prid. -éča -e (ë é)

^{D*} ali ^{D'} stoji pri glagolu med dvema oblikama, ločenima s slovnično oznako 'in' ali 'tudi' v naglasnem paru (ta pa je v SSKJ-ju od drugih takih parov ali posameznih oblik ločen z vejico); oznaki lahko nastopata tudi v desni polovici stolpca; prva oblika v paru je vsakokrat leva od obeh:

^[P] ¹ belíti	← ^{D*}	¹ béliti	nd. -im (é)
² belíti	← ^{D*}	² béliti	nd. -im (é)
	^[P]	¹ belíti	nd. ^{D*} béliti -im (ī é)
		² belíti	nd. ^{D*} béliti -im (ī é)

^{D*} ali ^{D'} prav tako lahko stoji skrajno levo tudi pred drugo obliko glagola v paru, kadar se le-ta naglašja kot dvojnica k podiztočnici iz SSKJ-ja (med obema je ležeče natisnjena osnovna podiztočnica iz SSKJ-ja), ta dvojnica pa je v OS-ju iztočnica:

	← ^{PD*}	se béliti	nd. -im se (é)
^{D*} ¹ béliti	←	<i>se belíti</i>	

Ti dve vrstici se npr. bereta: *béliti se* je druga od dveh naglasnih glagolskih oblik v paru, in to ob prvi obliki *belíti se*, obe pa sta povezani s slovnično oznako 'in'; poleg tega je podiztočnica k *'béliti*, ki je druga od dveh oblik (povezani sta s slovnično oznako 'in') v naglasnem paru (prvi del para, namreč *'belíti*, je v OS-ju mogoče najti pri iztočnici *'béliti*).

^{PD*} ali ^{PD'} lahko stoji skrajno levo pred prvo od dveh naglasnih oblik glagola v paru, kadar le-ta nastopa kot oblika, na katero kaže iztočnica v OS-ju kot podiztočnica v SSKJ-ju:

^[PD*] ¹ belíti	← ^P	se belíti	nd. ^{D*} béliti se -im se (ī é)
--------------------------------------	----------------	------------------	--

To vrstico je treba razumeti takole: *belíti se* je prva od dveh oblik v paru z naglasno dvojnico *béliti se* (ti sta povezani s slovnično oznako 'in') in podiztočnica k obliki *'belíti*, ki ima kot prva od dveh glagolskih oblik v paru (za slovnično oznako 'in') naglasno dvojnico; ta tule ni navedena, najdemo pa jo v OS-ju pri iztočnici *'belíti* (za znamenjem ^{PD*}).

Istorečja tipa '**xxx** je dvojnica k xxx, ki ima dvojnico' ali '**xxx** je podiztočnica k xxx, ki ima podiztočnico' ne bodo navedena; v teh primerih se na skrajni levi opušča znamenje v oglatih oklepajih (drugi del pojasnila, torej dodatek 'ki ima ...'). Seveda pa je opozorilo na naglasno dvojnico vendarle zapisano, ko je od glagolske dvojnice pokazano na prvega od glagolov z naglasno dvojnico v nedoločniku:

^[PD*] cvèsti	← ^{[P]D}	cvèsti	nd. cvêtem* (é)
-------------------------	-------------------	---------------	-----------------

Glagol *cvěsti* je torej dvojnica (pravzaprav nedoločniški naglasni par) k *cvěsti* (ki ima poleg tega še podiztočnico, namreč *cvetóč -a -e* z izgovorom [cvə-]). Pri tej obliki je mogoče najti drugo obliko iz tega para. Glagol *cvěsti* ima še podiztočnico (namreč *cvetóč -a -e* z izgovorom [cve-]).

Mogoče bo zanimiv še primer malo bolj zapletenega opisa, kjer znamenje ^[DD/] opozarja, da je nedoločnik *cvěsti* v paru z naglasno dvojnico (namreč *cvěsti*), ta par pa ima še dvojnico (namreč *cvěsti*). Obliko *cvetóč* prid. -a -e bi bilo mogoče prikazati dvakrat, pač zaradi tvorjenosti iz dveh različnih glagolskih oblik (in zaradi iz tega izvirajočih različnih izgovorov), bolj ustrezno pa bosta glede na prikaz v SSKJ-ju ti dve obliki prikazani združeni, le da z dvojnimi izgovoroma in z opozorilom na osnovni glagolski obliki, iz katerih sta tvorjeni in na kateri bo pokazano in pri katerih se pojavlja podiztočnica *cvetóč -a -e* enkrat z enim, drugič z drugim izgovorom; če v izgovoru ne bi prihajalo do razlik, bi bilo pokazano le na prvo od več oblik, torej na tisto, ki ima (vsaj eno) dvojnico:

^[DD/] *cvěsti* ←^P **cvetóč** prid. -a -e [cvə--+cve-] (ō ō)
^D *cvěsti* ←,
^[DD/] *cvěsti* ←^P **cvetóč** prid. -a -e [cvə--+cve-] (ō ō)
^D *cvěsti* ←,

Še dva daljša odlomka:

	[...]		
	béc	m	-a (ê)
bêbec	← ^D bébec	m	-bca (ê)
	^[D] bêbec	m	-bca (é)
	bélgijec	m	-jca (é)
	besedoválec	m	-lca [ɥc] (â)
	bélec	m	-lca [ɥc*] (ê)
	bedánec	m	-nca (á)
	^[D] bedénc	m	-nca (ê)
bedénc	← ^D bedénc	m	-nca (é)
	bedrénc	m	-nca (ê)
	bernardínc	m	-nca (î)
	benediktínc	m	-nca (î)
	begúnc	m	-nca (û)
	belorépec	m	-pca (ê)
	berbérec	m	-rca (ê)
	belolásec	m	-sca (â)
	^[D] bêtec	m	-tca (ê)
bêtec	← ^D betèc	m	-tcà (ê ã)
	belorítec	m	-tca (î)

	bégavec	m -vca (ĕ)	
	bebljávec	m -vca [bĕb+beb] (â)	
	beljávec	m -vca (â)	
	beloglávec	m -vca (â)	
	béjevec	m -vca (ĕ)	
	belívec	m -vca (î)	
bezgóvec ← ^D	bèzgovec	m -vca [bĕz] (ə)	
^[D]	bezgóvec	m -vca [bĕz] (ō)	
	bêrnsteinovec	m -vca [-štajn-] (é)	
	béžec	m -žca (ĕ)	
	belokóžec	m -žca (ō)	
	belolíc	prid. -a -e (î î)	
	bevskáč	m -a (á)	
	beláč	m -a (á)	
	¹ beráč	m -a (á)	
	² beráč	m -a (á)	
	běč	m -à+-a [bĕč] (ě ä, ə)	
^D bděti ← <i>beděč</i> ← ^{PD}	bděč	prid. -ěča -e (ě ě)	
^[D]	beděti ← ^{P[D]}	beděč	prid. -ěča -e [bĕd] (ě ě)
^[D+]	¹ belíti ← ^P	belěč	prid. -ěča -e (ě ě)
	besněti ← ^P	besněč	prid. -ěča -e (ě ě)
	bežáti ← ^P	bežěč	prid. -ěča -e (ě ě)
	belič	m -íča (î í)	
	betič	m -íča [bĕt] (î í)	
	bedákovič	m -a (á)	
	bégati ← ^P	begajóč	prid. -a -e (ō ō)
^[D]	bévskati ← ^P	bevskajóč	prisl. (ō ō)
	^[D]	belobrád	prid. -a -o (â)
belobrád ← ^D	belobrád	prid. -áda -o (ä á)	
	bénzaldehyd	m -a (ĕ-î)	
	bencinovôd	m -óda (ō ō)	
	belogrúd	prid. -a -o (û ú)	
	bê	medm. (ĕ)	
^[D]	bétvece	s -a [vĕc] (ĕ)	
	berílce	s -a (î)	
	bêdrce	s -a (ě)	
	bedrésce	s -a (ĕ)	
bétvece ← ^D	bétevce	s -a [tĕv] (ĕ)	
	bélče	m -ta [vĕč] (ĕ)	
	besedišče	s -a (í)	
	belišče	ž -a (í)	

	bežišče	s -a (í)
^D bdéti ← <i>bedé</i> → ^{PD} bdé		prisl. (ê)
^[D] bedéti → ^{P[D]} bedé		prisl. [bəd] (ê)
	^[D] beige	prid. neskl. [béž] (ê)
	besédje	s -a (ê)
	béganje	s -a (ê)
	bebljánje	s -a [bəb+beb] (â)
	bezljánje	s -a [bəz+bez] (â)
	^[D] bévskanje	s -a (ê)
bévskanje → ^D bévskanje		s -a (ê)
	bévkanje	s -a (ê)
	betoníranje	s -a (î)
	besežíranje	s -a (î)
	beketánje	s -a (â)
	besedovánje	s -a (â)
	bezánje	s -a [bəz] (â)
	bežánje	s -a (â)
	beráčenje	s -a (â)
	besedičenje	s -a (î)
bedênje → ^D bdênje		s -a (é)
	^[D] bedênje	s -a [bəd] (é)
	¹ béljenje	s -a (ê)
	² béljenje	s -a (ê)
	bentênje	s -a (é)
	besedotvórze	s -a (ô)
	bezgóvrje	s -a [bəz] (ô)
	békovje	s -a (ê)
	besedoslóvrje	s -a (ô)
	Benétke	ž mn. -nétk (ê)
beatles → ^D beatle		m -a [bítl] (î)
	béne	m neskl. (ê)
	belvedère	m -a (ê)
	se	
se belíkati ←, se bérsati ←, se bírsati ←, ^P se beséditi ←		
	bel paése	m bel paésa [-ez-] (ê)
	besežé	m -ja (ê)
	¹ bég	m -a (ê)
	² bég	m -a (ê)
	bêteg	m -éga (ē é)
bezèg → ^D bèzeg		m -zga [bəz] (è)
	^[D] bezèg	m -zgà [bəz] (ë à)
bezèg → ^D bèzeg		m -zga [bəz] (è)

bezèg	← ^D	bèzeg	m -zga [bəz] (è)
	[^D]	bezèg	m -zgà [bəz] (è ä)
		belonóg	prid. -a -o (ò õ)
		bémberg	m -a & neskl. pril. (è)
		belúh	m -a (û)
		bedénji	prid. -a -e [bəd] (è)
		belobrdski	prid. -a -o (ř)
	[^D]	beatelski	prid. -a -o [bítlski] (î)
		bélgijski	prid. -a -o (è)
		belokránjski	prid. -a -o (á)
		bengálski	prid. -a -o (â)
		bélski	prid. -a -o (è)
		benečánski	prid. -a -o (â)
		bêrgmanski	prid. -a -o (è)
		benéškoslovénski	prid. -a -o (è-è)
		bencínski	prid. -a -o (î)
		bernardínski	prid. -a -o (î)
		berlínski	prid. -a -o (î)
		benediktínski	prid. -a -o (î)
		beduínski	prid. -a -o (î)
		beljakovínski	prid. -a -o (î)
		bekónski	prid. -a -o (ò)
		beuronski	prid. -a -o [bôjr-] (ô)
		betónski	prid. -a -o (ò)
		béntonski	prid. -a -o (è)
		begúnski	prid. -a -o (û)
		besednjákarski	prid. -a -o (â)
		betónarski	prid. -a -o (ò)
		bersaljérski	prid. -a -o (è)
		bésemerski	prid. -a -o (è)
		betonérski	prid. -a -o (è)
bêbčevski	← ^D	bébčevski	prid. -a -o (è)
	[^D]	bébčevski	prid. -a -o (è)
		belívski	prid. -a -o (î)
		bégovski	prid. -a -o (è)
		belogardístovski	prid. -a -o (î)
		bedáški	prid. -a -o (á)
		beráški	prid. -a -o (á)
beatelski	← ^D	beatleški	prid. -a -o [bítlski] (î)
		benéški	prid. -a -o (è)
	[^D]	beatniški	prid. -a -o [bít-] (î)
beatniški	← ^D	bítniški	prid. -a -o (î)

beatniški ← ^D	bítniški	prid. -a -o (î)
	bezníški	prid. -a -o (î)
prid. bél ← ^P	béli	sam. -a -o (ê)
	beribéri	m -ja (ê)
	becáti	nd. -ám [bɛc] (á â)
	bečáti	nd. -ím* (á í)
[^P]	bégati	nd. -am (ê)
	bézgati	nd. -am (ê)
	bezgáti	nd. -ám [bɛz] (á â)
	bebljáti	nd. -ám [bɛb+beb] (á â)
	bezljáti	nd. -ám [bɛz+bez] (á â)
	bernjáti	nd. -ám (á â)
	beckáti	nd. -ám [bɛc] (á â)
	békati	nd. -am (ê ê)
	se belíkati	nd. -am se (î)
	[^{PD}] bévskati	nd. -am (ê)
[^P] bévskati ← ^D	bévskati	nd. -am (ê)
	bévkati	nd. -am/bévčem (ê)
[^P]	beneficírati	d.+nd. -am (î)
	betonírati	nd.+d. -am (î)
	besežírati	nd.+d. -am (î)
[^D]	se bérsati	nd. -am se (ê)
se bérsati ← ^D	se bírsati	nd. -am se (î)
	beketáti	nd. -ám+-éčem (á â, ê)
besedováti ← ^D	besédovati	nd. -ujem (ê)
[^D]	besedováti	nd. -újem (á û)
	bezáti	nd. -ám [bɛz] (á â)
	[^P] bežáti	nd. -ím* (á í)
[^P] bedéti ← ^[PD]	bdéti	nd. -ím* (ê í)
	[^{PD}] bedéti	nd. -ím* [bɛd] (ê í)
	beléti	nd. -ím* (ê í)
	bedáčiti	nd. -im (á â)
	beráčiti	nd. -im (á â)
	besedíčiti	nd. -im (í î)
[^P]	beséditi	nd. -im (ê ê)
beséditi ← ^P	se beséditi	nd. -im (ê ê)
[^P] ¹ belíti ← ^{D*}	¹belíti	nd. -im (ê)
² belíti ← ^{D*}	²belíti	nd. -im (ê)
	[^P] ¹belíti	nd. ^{D*} belíti -im (î ê)
	²belíti	nd. ^{D*} belíti -im (î ê)
	← ^{PD*} se belíti	nd. -im se (ê)
^{D*} ¹ belíti ←	<i>se belíti</i>	

^[D*] ¹ belíti ← ^P se belíti	nd. ^{D*} béliiti se -im se (ī ē)
bégniti	d. -em (ê ê)
^[D] bévskniti	d. -em (ê ê)
bévskniti ← ^D bévskniti	d. -em (é ê)
besníti	nd. -ím* (ī í)
^[D] bévsniti	d. -em (ê ê)
bévsniti ← ^D bévsniti	d. -em (é ê)
bentíti	nd. -ím (ī í)
beléžiti	nd. -im (ē ê)
béži	medm. -te (ē)
[...]	
bentál ← ^D béntal	m -a (ê)
^[D] bentál	m -a (â)
bél	m -a (ê)
bél	ž -í [beu] (ê)
^[P] bél	prid. -a -o*-ó [beu] (ê)
bel paése ← bel	
bešamél	m -a (ê)
bétel	m -a & neskl. pril. (ê)
beríl	m -a (ī)
belokríl	prid. -a -o (ī ī)
^[D] bencól	m -a (ô)
bencól ← ^D benzól	m -a (ô)
[...]	

12 V posebnih seznamih bodo odzadnje razvrščene tudi orientacijske iztočnice iz SSKJ-ja; v izpisanem gradivu se pojavljajo tele:

bénzen...	prvi del zloženk (ê)
¹ belo...	prvi del zloženk
² belo...	prvi del zloženk
bénzo...	prvi del zloženk (ê)
bénz...	prvi del zloženk (ê)

Ker so tovrstne iztočnice v SSKJ-ju urejene malce drugače kot ostale, se bo tudi prikaz razmerij med njimi razlikoval od prikaza drugih iztočnic v OS-ju. Orientacijska iztočnica *sedem...* ali *sédem...* in *sedem...* bo torej videti takole:

sedem... ali ^[D] sédem...	prvi del zloženk [dɛm] (ê)
^[D] sedem...	prvi del zloženk [dɛm]
<i>ali sédem...</i> in sedem...	prvi del zloženk [dɛm]

Prva vrsta se bere takole: *sédem* ima (tu nenavedeno) dvojnico in je dvojnica k *sedem...*, povezuje pa ju ali (o njegovi vlogi gl. paragraf 116 uvoda v SSKJ 1).

13 Za poskus še res uboren (in na prvi pogled zaradi premalo primerov pač zelo razkošen) vzorec zamišljene sprotne statistične obdelave iztočnic v OS-ju na *be...* in *...k*. Končna sočrkja, ki lahko nosijo naglas, so za dvopičjem razbita na (v desno umaknjene) nenaglašene in (različno) naglašene variante, vsakič pa so prešteta. Znamenje X v končnih sočrkjih pomeni eno od črk, ki se pojavljajo v iztočnicah do določnejše navedbe naslednjega končnega sočrkja. V sprotni statistiki so upoštevani le podatki, ki izhajajo iz zapisa iztočnice (npr. brez upoštevanja morebitnega posebnega izgovora). (Tako nekako ima tudi Mistrík 1976.)

-k 42

-ak 8:

-ák 7

-âk 1

-Xak 1:

-Xák 1

bedák m -a (á)

-jak 4:

-ják 4

belják m -a (á)

besednják m -a (á)

besnják m -a (á)

bezják m -a (á)

-lak 3:

-lák 2

-lâk 1

^[D] **belodlák** prid. -a -o (â)

belodlák ←^D **belodlâk** prid. -áka -o (â á)

belák m -a (á)

-ek 15:

-ek 12

-ék 1

-èk 2

-Xek 1

bék m -a (ê)

-ček 11

-aček 2:

-áček 2

bedáček m -čka (á)

beráček m -čka (á)

- eček 2
 -eček 1
 -eček 1
- ^[D] bēček m -čka [bēč] (ē)
 bēček ←^D beček m -čkà [bēč] (ë ä)
- iček 1:
 -iček 1
- betíček m -čka [bet] (î)
- Xček 6:
 -Xček 6
- bélček m -čka [/uč] (ê)
 belínček m -čka (î)
 benjamínček m -čka (î)
 begúnček m -čka (û)
 bégavček m -čka (ë)
 bezgávček m -čka [bəz] (â)
- Xek 1:
 -Xek 1
- bērek m -a (ë)
- tek 2:
 -tek 1
 -tèk 1
- betèk ←^D bētek m -tka [bet] (ë)
 ^[D] betèk m -tkà [bet] (ë ä)
- ik 11:
 -ik 11
- nik 11:
 -nik 11
- belohláčnik m -a (â)
 belíčnik m -a (î)
 bédnik m -a (ê)
 besédnik m -a (ê)
 bezgálnik m -a [bəzgaɯnik] (â)
 belílnik m -a (î)
 ^[D] beatnik m -a [bít-] (î)
 beatnik ←^D bítnik m -a (î)
 beléžnik m -a (ê)
 betéžnik m -a (ê)
 belokóžnik m -a (ô)
- ok 2:
 -ók 2
- beloók prid. -a -o (ô õ)
 belorók prid. -a -o (ô õ)

-rk 1:

-řk 1

belobřk prid. -a -o (ř̂ ř̂)

-sk 3

-vsk 3

^[D] **bévsk** m -a (ê)**bèvsk** medn. (è)bévsk ←^D **bèvsk** m bèvška (ë ē)

-vk 2

-evk 2:

-évk 1

-èvk 1

^[D] **bévk** m -a (ê)bévk ←^D **bèvk** m bévka (è é)

NAVEDENKE

MADER, Elfriede, 1981, *Rückläufiges Wörterbuch des Slowenischen*, Klagenfurt: Klagenfurter Sprachwissenschaftliche Gesellschaft, 1981 (Klagenfurter Beiträge zur Sprachwissenschaft, Slawistische Reihe 5), (IV) + 244 str.

MISTRÍK, Jozef, 1976, *Retrográdný slovník slovenčiny*, Bratislava: Univerzita Komenského, 1976, 736 str.

WEISS, Peter, 1989, Odzadnji slovar slovenščine Elfriede Mader, *Slava: Debatni list* (Ljubljana) 3 (1988/89), št. 2, str. 186–197.

Zusammenfassung

DIE KONZEPTION DES NEUEN RÜCKLÄUFIGEN WÖRTERBUCHS
DER SLOWENISCHEN SPRACHE

Der Artikel stellt die Konzeption des neuen rückläufigen Wörterbuchs der slowenischen Sprache vor, das sich auf das »Slovar slovenskega knjižnega jezika« 1–5 stützt. Ins rückläufige Wörterbuch werden einige grammatische Bezeichnungen und Kategorien aus den Wörterbuchartikeln im SSKJ übernommen werden, das Material wird aber auch statistisch bearbeitet werden.